

Dossier

DE REGERING BEREIDT *FLEXILAND* VOOR HOE GERAKEN WE ER UIT ?

7 september 2017

Auteurs: Benjamin Pestieau, Kim De Witte, Koen Dereymaecker

 PVDA
Eerst de mensen, niet de winst

Inhoudsopgave

1) Overzicht.....	3
2) Openbaar of privé: België herdoopt tot “Flexiland”	4
a) Flexi-job voor iedereen?.....	4
b) Wade, 103 jaar, binnenkort bediende in een belgische supermarkt?.....	5
c) Ja maar, buiten de gepensioneerden zijn de flexi-jobs alleen maar mogelijk voor voltijdse of minstens 4/5de werknemers. Niet?.....	6
d) Een almaar verder doorgedreven uberisering van de arbeidsmarkt.....	7
e) De afschaffing van het statuut in de publieke sector.....	7
f) Steeds meer interims.....	8
3) “Flexiland” is meer dan een paar maatregelen. Het is een totaal project om de werknemers onder hoge druk te zetten.....	9
a) De concurrentie tussen werknemers opdrijven.....	9
b) De vakbonden verzwakken.....	9
c) Het individualisme stimuleren.....	10
d) De openbare diensten afbreken om de hele arbeidsmarkt te precariseren.....	11
4) 165 euro minder pensioen per maand voor bruggepensioneerden.....	11
5) De regering bereidt de afbraak van de sociale zekerheid en de begrotingstekorten van morgen voor.....	12
6) Gaat de regering de miljonairs belasten?.....	12
7) Nood aan een plan met respect voor werk, natuur en openbare investeringen.....	13
8) Taxshift: een rapport toont aan dat het beleid van de regering mislukt is.....	13
9) “CD&V begrijpt niet waarom de christelijke arbeidersbeweging boos is”.....	14

1) OVERZICHT

In de nacht van 25 op 26 juli raakte de regering Michel het eens over een reeks maatregelen. In een notendop¹ :

GROTERE CONCURRENTIE TUSSEN WERKNEMERS :

In de privé sector

- Uitbreiding van de flexi-jobs naar de gepensioneerden naar de kleinhandel, de warenhuizen...
- Invoering statuut “betaalde vrijwilliger” Vergoeding van maximum 6000 euro per jaar, vrij van fiscale en sociale bijdragen
- Kortere opzeg bij begin tewerkstelling: van 2 weken naar 1 week in de eerste 3 maanden.
- Invoering nacht- en zondagsarbeid in de e-commerce
- Uitzendarbeid mag voortaan in alle sectoren.
- Voor “startersjobs” van jongeren: afbouw van de sociale bijdragen voor de werkgevers
- Uitbreiding van studentenarbeid In alle sectoren kunnen jongeren vanaf 16 jaar voortaan op zondag werken. Studentenarbeid kan ook in het stelsel van alternerend werken en leren.
- Verruiming van het begrip “passende dienstbetrekking” in de werkloosheid

In de openbare sector

- Invoering uitzendarbeid in het openbaar ambt
- Bij aanwervingen: prioriteit aan contractuelen i.p.v. vaste benoemingen

GROTERE ONGELIJKHEID :

- Taks van 0,15% op effectenrekening van meer dan 500.000 euro per persoon
- Verlaging vennootschapsbelasting: naar 25% naar 20% op de eerste 100.000 euro winst in KMO's
- Geen financiering voor gat van 4,5 miljard euro door de taksshift
- Lichte verhoging van sociale uitkeringen, maar nog onder armoedegrens
- 30% van de loonmassa mag voortaan als winstparticipatie worden uitgekeerd, met beperkte sociale en fiscale bijdragen
- Bruggepensioneerden (SWT) en werkloze 50-plussers krijgen minder pensioen
- Minimumpensioen verhoogt met 0,7%, enkel voor wie een volledige loopbaan heeft van 45 jaar
- Vrij aanvullend pensioen, met dezelfde fiscale voordelen als een collectief pensioenplan

Hoopt de regering dat er vanwege de vakantie geen reactie zal komen? Dat is buiten heel wat syndicalisten gerekend, die zich niet in slaap laten sussen. Volgens hen wordt het opnieuw een hete herfst.

¹ Samenvatting overgenomen uit : Hart Boven Hard, Het zomerakkoord van de regering Michel: een recept voor onzekerheid en ongelijkheid, <http://www.hartbovenhard.be/zomerakkoord/>

2) OPENBAAR OF PRIVÉ: BELGIË HERDOOPT TOT “FLEXILAND”

A) FLEXI-JOB VOOR IEDEREEN?

De regering wil de zogenaamde “flexi-jobs” uitbreiden naar een hele reeks andere sectoren. In januari 2015 heeft de regering dat nieuwe contracttype in de horeca gelanceerd. Het wordt ook wel nulurencontract genoemd.

Je tekent een “kadercontract” (zie voorbeeld in bijlage 1) waarin de job die je misschien zal moeten doen wordt beschreven en je verklaart dat je dat werk wil doen. Vervolgens roept de werkgever je op als hij je nodig heeft. Maar het kadercontract bevat geen enkele verplichting om een beroep te doen op jou. Je bent volledig overgeleverd aan de willekeur van de werkgever. Als die uiteindelijk op jou beroep doet, gebeurt dat op basis van een geschreven contract voor bepaalde duur of via een mondelinge afspraak. De regel die zegt dat de werkroosters ten minste vijf dagen op voorhand aan de werknemers moeten worden meegedeeld, geldt niet voor flexi-jobs. En er bestaat geen enkele regel betreffende de werkroosters. Het kan heel goed zijn dat ze je vragen één uur 's ochtends te komen werken en twee uur 's avonds.

Hoeveel word je betaald voor zo'n contract? Minder dan 10 euro per uur. Een sociaal secretariaat heeft berekend dat een flexi-job de formule is die het goedkoopste is voor de werkgevers, goedkoper dan studentenjobs.

	FLEXIJOB	EXTRA	STUDENT
Uw totale uurloonkost **	€ 12.1125	€ 15.2219 **	€ 12.1140
Brutoloon	€ 9,88	€ 12,6822	€ 11,4901
Nettoloon ***	€ 9,88	€ 7,7225 ***	€ 11,1787

* Dit scenario gaat uit van een minimumloon voor een flexijob op 1/6/2016 en het barema op 1/1/2017 voor een kelner in een klassiek restaurant met 0 jaar anciënniteit. In overleg met uw werknemer kan u altijd een hoger loon toekennen. Er wordt geen rekening gehouden met bijkomende kosten zoals verzekerings- of administratieve kosten.
** Inclusief RSZ-werkgeversbijdrage. *** Na aftrek van RSZ-werknemersbijdrage en 8V.

ADMB vergeleek de kostprijs van een flexi-jobber, een extra werknemer en een jobstudent.

Toen de regering dit soort contracten in 2015 lanceerde, zei ze dat ze beperkt zouden blijven tot de horeca. Ze wou “het zwartwerk bestrijden” door het te legaliseren. Maar vandaag wil de regering dit soort contracten uitbreiden naar een hele reeks nieuwe sectoren: warenhuizen, grote en kleinhandelszaken... Sectoren waarin geen sprake is van zwartwerk.

En de regering wil de flexi-jobs ook openstellen voor gepensioneerden. Ze neemt maatregelen die de gepensioneerden armer maken om daarna tegen de gepensioneerden te zeggen dat ze hun pensioen kunnen aanvullen met ultraprecaire contracten.

De flexwerkers zullen directe concurrenten zijn van de “vaste” werknemers. En die zullen dus onder druk komen te staan om niet te veeleisend te zijn op het vlak van sociale rechten.

In de horeca hadden een jaar na de lancering van het contract maar liefst 1 op 3 werkgevers flexi-jobbers in dienst. Als we de berekening van sociaal secretariaat Besox in detail bekijken zien we direct waarom de flexi-jobs zo gewild zijn door de werkgevers.

Praktische uiteenzetting

- Omrekening van flexi-job naar normale tewerkstelling

	Flexi – job	Normale tewerkstelling	
Bruto uurloon	9,5 €	Bruto uurloon	11,2444 €
Gewerkte uren	6	Gewerkte uren	6
Bruto loon	57 €	Bruto loon	67,47 €
		RSZ wn	9,52 €
		Belastbaar bedrag	57,94 €
		BV (30%)	17,38 €
Netto loon	57 €	Netto loon	40,56 €
Bevrijdende bijdrage (25 %)	14,25 €	Patronale bijdrage (52,17%)	38,01 €
TOTALE LOONKOST WG	71,25 €	TOTALE LOONKOST WG	105,48 €

Naast de financiële incentive blijft er natuurlijk het feit dat flexi-jobbers op afroep kunnen tewerkgesteld worden. In tegenstelling tot gewone werknemers die minstens 5 dagen op voorhand hun uurrooster moeten krijgen, kunnen flexi-jobbers op elk moment opgeroepen worden om te werken.

B) WADE, 103 JAAR, BINNENKORT BEDIENDE IN EEN BELGISCHE SUPERMARKT?

In de VS zette men in 2015 Wade in de bloemetjes. Hij werd op dat moment 103 jaar en was winkelbediende bij Walmart. Een jaar later stierf hij, nog altijd als winkelbediende bij Walmart. Wade kon nooit echt genieten van zijn pensioen. En Wade is geen

uitzondering in de VS. Veel ouderen blijven noodgedwongen voortwerken omdat hun pensioentje zo laag is.

Vandaag wil de regering ons ook in die richting duwen : nóg lagere pensioenen en aan gepensioneerden de 'vrijheid' geven om te concurreren met werknemers (en vooral werkneemsters) van supermarkten via dumpingcontracten.

Als **Sonja**, jonge mama van 34 jaar – die 28 uren per week werkt – binnenkort vraagt naar een voltijds contract om haar inkomsten een beetje te verhogen, zal het antwoord van haar werkgever simpel zijn : “No way, en als je niet tevreden bent staan er honderdduizenden werklozen klaar om jouw plaats in te nemen en binnenkort ook nog eens honderdduizenden ouderen met veel te lage pensioentjes”. In marxistische termen : door de uitbreiding van de flexi-jobs zal het reserveleger van de kapitalisten straks niet alleen meer bestaan uit werklozen, maar ook uit een leger van preciaire arbeidskrachten.

De natte droom van Open VLD & co : gepensioneerden aan de afwas, achter de toog bij de bakker, aan de kassa van de Carrefour of al rekken vullend bij Delhaize, ... Zo kunnen ze vaste werknemers ten allen tijde beconcurreren. Daarvoor moeten de pensioenen naar beneden (ook een maatregel uit het Zomerakkoord) en voilà, er rest veel ouderen geen andere uitweg meer dan flexi-jobs.

c) JA MAAR, BUITEN DE GEPENSIONEERDEN ZIJN DE FLEXI-JOBS ALLEEN MAAR MOGELIJK VOOR VOLTIJDSE OF MINSTENS 4/5DE WERKNEMERS. NIET?

De regering blijft herhalen dat de flexi-jobs alleen betrekking hebben op werknemers die al voltijds (of toch minstens 4/5) werken en die hun inkomsten willen verhogen. Bovendien mag de flexi-job niet uitgevoerd worden bij de hoofdwerkgever. Dat zou een 'voldoende' beperking van het systeem zijn volgens de regering.

Nochtans is het verhaal veel ingewikkelder dan dat. Meerdere sociale secretariaten leggen graag uit aan hun klanten hoe ze in het goedkope flexi-job statuut werknemers een maximaal aantal uren kunnen laten presteren. Tot en met een voltijdse job. Bijvoorbeeld als **Pierre** bij Bpost minstens 4/5 werkt gedurende 9 maanden kan hij gedurende de volgende 9 maanden ook nog eens een flexi-job uitoefenen bij Colruyt. Dit kan oplopen tot een voltijdse 2de job, aangezien er geen bijzondere uren-beperkingen zijn binnen flexi-jobs. Met andere woorden: Pierre kan er een dubbele job op nahouden!

Hoe is dat mogelijk? Dit zijn de regels :

In het 3de voorafgaande kwartaal (9 maanden geleden) minstens 4/5 werken bij werkgever A, opent de mogelijkheid tot een flexijob bij werkgever B.

Als je dus in het 1ste kwartaal van 2018 een flexi-job wil starten, moet je in het 2de kwartaal van 2017 minstens een 4/5 tewerkstelling hebben gehad in een andere onderneming (werkgever A) dan degene waarbij je de flexi-job wil starten (werkgever B). Onder tewerkstelling verstaat men effectieve prestaties of gelijkgestelde periodes zoals arbeidsongeschiktheid, zwangerschapsverlof, technische/economische werkloosheid, ...

Bijvoorbeeld, **Delphine** was in het 2de kwartaal van dit jaar met zwangerschapsverlof. Ze werkt normaal gezien voltijds in een callcenter aan 1800€ bruto per maand. Om haar dochtertje te kunnen onderhouden neemt ze vanaf 1 januari een 2de job bij Carrefour. Het is een flexi-job, dus gegarandeerde inkomsten levert dat niet op, maar ze hoopt toch iets extra te verdienen door een dubbele job uit te oefenen via nacht- en weekendwerk.

D) EEN ALMAAR VERDER DOORGEDREVEN UBERISERING VAN DE ARBEIDSMARKT

De onderfinanciering van het verenigingsleven, sportclubs en de non-profitsector zorgt er vaak voor dat het moeilijk is om mensen op een stabiele basis aan te werven: dat geldt zowel voor voetbaltrainers als voor jeugdanimatoren. Anderzijds blijft het aantal mensen dat prestaties levert via digitale platforms (Uber, Deliveroo, ...) stijgen.

Voor die fenomenen, die duidelijk niets met elkaar te maken hebben, besliste de regering mensen de mogelijkheid te bieden om tot 500 euro per maand te verdienen zonder daar sociale bijdragen of belastingen op te betalen. Dat geldt voor werknemers die 4/5 werken, maar ook voor gepensioneerden.

Goed nieuws, denk je misschien. Het zal de voetbalclub helpen om zijn trainer te betalen en zorgt ervoor dat de koerier van Deliveroo zijn mager loon niet nog magerder ziet worden omdat er belastingen of sociale bijdragen op worden geheven. Maar in feite is dat soort verloning gevaarlijk. Het is alweer een vorm van oneerlijke concurrentie, oneerlijk tegenover de werknemers die dat werk via een normaal contract zouden kunnen doen. Dit systeem vermindert de druk op de grote digitale platforms om echte lonen te betalen. Sociale bijdragen zijn van levensbelang voor de werkers. Ze bezorgen je een uitkering wanneer je ziek bent of werkloos, en je bouwt rechten op voor je pensioen. En nogmaals, de verarmde gepensioneerden worden aangespoord te concurreren met jonge arbeiders door zich uit te sloven in onderbetaalde baantjes.

Zo maakt **Jef**, 68 jaar en voormalig bouwarbeider, zijn autootje klaar om langs de Antwerpse leien zakenmensen en toeristen te vervoeren. Zijn kleinkinderen leerden hem Uber gebruiken. Ondanks alle verborgen kosten en risico's wil hij heel graag wat extra verdienen bovenop zijn karig pensioen. Dan kan hij volgend jaar de kleinkinderen een mooi kerstcadeau kopen.

E) DE AFSCHAFFING VAN HET STATUUT IN DE PUBLIEKE SECTOR

De regering besliste dat de benoeming van ambtenaren de uitzondering wordt in plaats van de regel. N-VA-minister Liesbeth Homans heeft zelfs – vooruitlopend op de wet – de benoeming van 500 ambtenaren in Gent geannuleerd. De nationalistische partij wilde de “privileges” van de statutairen aanklagen, hun “groot pensioen”...

In feite is het ambtenarenstatuut, dat een zekere werkstabiliteit en bepaalde rechten geeft, een doorn in het oog van het patronaat dat een zo precair mogelijke arbeidsmarkt wil. In Frankrijk willen drie op de vier jongeren bij de openbare diensten werken. Ook in België tonen studies aan dat een groot aantal jongeren zich aangetrokken voelt tot de

openbare dienst. Ze willen dat hun werk zin heeft en hebben graag werkzekerheid en correcte arbeidsomstandigheden. Het bestaan van die beschermde sector ontnemt het patronaat een drukkingsmiddel om de arbeidsomstandigheden aan te vallen. Als er betere omstandigheden bestaan, is het moeilijker om druk uit te oefenen op de mensen. Het afschaffen van het ambtenarenstatuut maakt het ook makkelijker om sommige openbare diensten te privatiseren. Een privéonderneming zal nooit een dienst overnemen waar beschermde werknemers werken. Als ze een "normaal" contract hebben, lukt dat veel gemakkelijker. Dat zien we nu bijvoorbeeld bij Bpost. Het afschaffen van het statuut dient ook nog een ander doel. Zo wil men het verzet breken en willekeur mogelijk maken in de openbare diensten. Het ambtenarenstatuut is oorspronkelijk ontstaan om de ambtenaren te beschermen tegen hun bazen. De ambtenaren moeten een dienst verlenen aan het publiek, in alle onpartijdigheid, zonder onderscheid des persoons, in alle neutraliteit, en daarbij de wet respecteren. Normaal gezien moet het statuut hen beschermen tegen illegale opdrachten die hun bazen hen eventueel zouden opleggen. Ambtenaren hebben zelfs de plicht de baas die hen illegale opdrachten oplegt, niet te gehoorzamen. En het statuut beschermt hen tegen eventuele represailles. Het statuut beschermt de ambtenaren ook als ze zich mobiliseren, zich organiseren en de huidige bezuinigingsmaatregelen aanvechten.

F) STEEDS MEER INTERIMS

De regering wil elk verbod op interimarbeid, dat in sommige sectoren bestaat, opheffen. Interimarbeid is nu verboden in de verhuissector en in de binnenscheepvaart. Ook in de openbare sector is interimarbeid sterk beperkt. Al die beperkingen horen niet thuis in Flexiland. In Flexiland zijn er, net zoals in Duitsland, meer en meer werkende armen. Op 10 jaar tijd is hun aantal verdubbeld.

In dit land blijven jongeren bij hun ouders wonen, ook als ze al ouder zijn dan 35 jaar, omdat ze er niet in slagen werk te vinden dat hen toelaat een eigen toekomst op te bouwen.

In dit land zorgen de precaire contracten voor permanente druk en concurrentie op de werknemers met een vast contract. Mensen zijn niet enkel bang om werkloos te worden, maar de vrees dat ze in onmogelijke omstandigheden zullen moeten werken wordt steeds groter.

3) “FLEXILAND” IS MEER DAN EEN PAAR MAATREGELEN. HET IS EEN TOTAAL PROJECT OM DE WERKNEMERS ONDER HOGE DRUK TE ZETTEN

Met het zomerakkoord 2017 zetten de regeringspartijen N-VA, CD&V, Open Vld en MR hun anti-sociale lijn, en die van de voorgaande regeringen, verder. De maatregelen zijn niet alleen erg voor degenen die er onmiddellijk mee geconfronteerd worden (en dat zijn al heel wat werkenden en niet-werkenden), ze bevestigen bovendien de neoliberale agenda van de regering. Die drukte nog maar net de Wet Peeters (hyperflexibiliteit) erdoor en komt nauwelijks enkele maanden later met nieuwe wetten die alweer een stap verder gaan. Wat telt zijn de bedrijfswinsten en niet de mensen.

A) DE CONCURRENTIE TUSSEN WERKNEMERS OPDRIJVEN

Door onzekere arbeidscontracten zoals flexi-jobs in te voeren en interimarbeid gevoelig uit te breiden, krijgen de werkgevers straks extra mogelijkheden om atypische contracten aan te bieden in plaats van de normale arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur. Waar vroeger sociale dumping betekende “concurreren met goedkopere buitenlandse arbeidskrachten” zal binnenkort de sociale dumping georganiseerd worden tussen lokale werknemers. Dit zet werknemers tegen elkaar op. Wie durft nog eisen stellen of opkomen voor zijn rechten? Vandaag staat al een leger werkzoekenden klaar, via de flexi-jobs zullen morgen ook (deeltijdse) werknemers en zelfs (brug)gepensioneerden paraat staan om de concurrentie met andere werknemers aan te gaan.

En dan zijn er nog de Uber-contracten, met mini-inkomsten en maxi-flexibiliteit. Deze worden zowaar gelegaliseerd. In andere landen oordelen overheden en rechtbanken dat Uber-contracten (of andere online platformen) wel degelijk arbeidscontracten zijn en dat er dus ook sociale bijdragen moeten worden betaald. In ons land kiest de regering Michel de omgekeerde weg. De regering kiest duidelijk niet voor de werknemers.

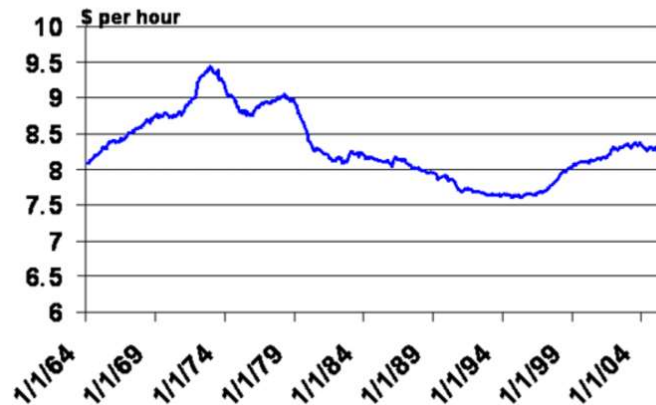
Vrolijke gezichten zien we vooral langs werkgeverskant. Druk op de werknemers en hun lonen is goed voor de bedrijfswinsten. En de grote flexibiliteit in arbeidscontracten betekent minder vaste werknemers. Pieken en dalen kunnen “op afroep” opgevangen worden. Opnieuw een uitstekende zaak voor de bedrijfswinsten. Dat de maatregelen ten koste gaan van loon, werkgelegenheid, privéleven en gezondheid van de werknemers is blijkbaar niet de zorg van deze regering.

B) DE VAKBONDEN VERZWAKKEN

Werknemers met een onzeker arbeidscontract zijn veel moeilijker te organiseren dan vaste medewerkers. Ze weten vaak niet voor welke werkgever ze morgen zullen werken, kunnen elk moment ontslagen worden (ttz contract niet verlengd) en worden op onregelmatige tijdstippen ingezet. Dergelijke contracten komen de syndicale slagkracht dus niet ten goede. Bovendien komen de onzekere contracten als interim en flexi-jobs niet in aanmerking voor sociale verkiezingen, nochtans een belangrijk moment waarop de werknemers hun vertegenwoordigers aanduiden en vakbonden zich organiseren in bedrijven.

Door de vakbonden te verzwakken probeert de neoliberale regering ook hun belangrijke invloed op collectieve loononderhandelingen in te perken. Dit leidt dan weer tot stagnatie van de lonen of zelfs achteruitgang van de reële lonen zoals in de VS.

Real Average Hourly Earnings: January 1964-October 2005

Reële lonen in de Verenigde Staten tussen 1964 en 2004. Bron: Federal Reserve Bank, 2010.

Als de collectieve kracht afzwakt, rest de werknemers enkel individueel proberen de eindjes aan mekaar te knopen door bv overuren te presteren of meerdere jobs uit te oefenen. Deze piste waarin de werknemer individueel op zoek gaat naar een individueel hoger inkomen leidt in de feiten naar “meer werken voor minder loon”. Want de enige echte tegenmacht is die van het grote aantal (werknemers die zich collectief organiseren).

c) **HET INDIVIDUALISME STIMULEREN**

Een maatschappij waarin ieder moet vechten voor z'n job leidt tot individualisme. Zeker als tegelijkertijd het sociaal vangnet afgebouwd wordt, onder meer door het verlagen van de pensioenen en het onderfinancieren van de sociale zekerheid. Dat deze 2 stromingen samen terug te vinden zijn in de regeringsmaatregelen is natuurlijk geen toeval. Men snijdt in het inkomen van wie geen voltijdse job heeft of met (brug)pensioen is, en vervolgens biedt men op miraculeuze wijze de 'oplossing' aan : een bijbaantje via onzekere flexi-jobs of interimarbeid. Dit alles gebeurt bovendien zonder de vakbonden, die buitenspel worden gezet. Het breken van die collectieve kracht is ook een beproefd middel om individualisme te stimuleren.

Naast Flexiland, zitten er nog twee andere politieke beleidslijnen in de kille ideologische agenda van de regering Michel-De Wever. Het zomeraakkoord bevat maatregelen die gaten zullen slaan in de begroting en in de sociale zekerheid. Dat was al het geval met de taxshift (in 2015 beslist en nu op dreuf). Het wordt nog een stuk erger met de nieuwe maatregelen. Minister Peeters gaf ruiterslijk toe dat deze niet gefinancierd zijn door de begroting. Binnenkort zal de regering weer aankondigen dat er een gat in de sociale zekerheid is en met de vinger wijzen naar gepensioneerden, zieken en werklozen. De enige echte oorzaak is het beleid van de regering Michel-De Wever (en voorgaande regeringen). Die deelt cadeaus uit aan bedrijven en miljonairs zonder daarvoor geld te voorzien. Goed wetende dat de rekening achteraf aan andere slachtoffers gepresenteerd zal worden.

D) DE OPENBARE DIENSTEN AFBREKEN OM DE HELE ARBEIDSMARKT TE PRECARISEREN

Het ambtenarenstatuut is geen walhalla voor de betrokken werknemers, maar het biedt wel een aantal zekerheden en voordelen die de standaard zetten voor de hele arbeidsmarkt. Als privéondernemingen getalenteerde werknemers willen aantrekken moeten ze rekening houden met de 'concurrentie' van de openbare diensten. Daar worden namelijk ook werknemers aangeworven, aan wie het ambtenarenstatuut kan worden aangeboden. Het stopzetten van aanwervingen in het ambtenarenstatuut heeft dus een belangrijke en onmiddellijke impact op de rest van de arbeidsmarkt!

Voortaan moeten privéondernemingen geen rekening meer houden met het zekere ambtenarenstatuut en ligt de weg bijgevolg vrij om onzekere contracten voor te schotelen, zoals interim, bepaalde duur, deeltijds en flexi-jobs.

4) 165 EURO MINDER PENSIOEN PER MAAND VOOR BRUGGEPENSIONEERDEN

De belangrijkste beslissing rond de pensioenen deze zomer betreft de bruggepensioneerden en de werklozen. De regering besliste dat het pensioen voor werklozen voortaan niet meer berekend zal worden op het laatste loon, maar wel op basis van een soort van minimumloon. Dat minimumloon ligt momenteel op iets minder dan 24.000 euro per jaar (exact bedrag 23.841,73 euro).

Vroeger werd het wettelijk pensioen tijdens periodes van werkloosheid berekend op basis van het laatste loon. De regering Di Rupo heeft dat teruggeschroefd naar het minimumloon vanaf de derde periode van werkloosheid (dit is na 48 maanden). Er was een uitzondering voorzien voor 50-plussers. Voor 50-plussers bleef de berekening op basis van het laatste loon.

De regering Michel schrapt nu de uitzondering voor de 50-plussers en brengt de periode van vier jaar terug tot één jaar. De impact van de hervorming is groot voor iedereen die meerdere jaren werkloos is en voor de bruggepensioneerden, wiens sociaal statuut gelijk staat aan dat van werklozen.

Een voorbeeld dat binnenkwam op onze redactie: Jules uit Schoten, die zopas met brugpensioen is gegaan. Hij is 58 jaar en zijn laatste jaarloon was 45.000 euro. Onder de huidige regeling bouwt hij voor elk jaar brugpensioen 600 euro wettelijk pensioen op (op jaarbasis). Dat wordt berekend als volgt: zijn laatste jaarloon van 45.000 euro x 1/45 x 60 procent (pensioenrecht voor alleenstaanden). Door de nieuwe regeling zal hij slechts 320 euro wettelijk pensioen opbouwen per jaar. Zijn wettelijk pensioen zal immers berekend worden op basis van het minimumloon van 23.841,73 euro (23.841,73 euro x 1/45 x 60 procent = 317,89 euro).

Door de nieuwe regeling zal Jules elk jaar 282 euro minder wettelijk pensioen opbouwen. Op maandbasis is dat 23,5 euro minder pensioen (282 euro/ 12 maanden). Jules zal van zijn 59ste tot zijn 66ste bruggepensioneerd blijven. In totaal zal hij door de nieuwe regeling vanaf zijn 66ste levensjaar elke maand 165 euro minder wettelijk pensioen trekken (23,5 euro x 7 jaar). Dit is het brutobedrag dat niet veel zal verschillen van het nettobedrag, als hij al geen al te hoog pensioen heeft.

"Jules verliest zomaar eventjes 165 euro wettelijk pensioen per maand. Een erg verregaande maatregel die veel kwaad bloed zet", zegt pensioenspecialist Kim De Witte. "De regering verandert de regels van het spel tijdens de rust. Mensen hebben voor het brugpensioen gekozen zonder te weten dat dit ging veranderen. Dat kan niet zomaar. Bij de parlementairen heeft men rekening gehouden met de zogenaamde "verworven rechten". Voor gewone werknemers doet men dat niet. Twee maten, twee gewichten. Ongehoord."

5) DE REGERING BEREIDT DE AFBRAAK VAN DE SOCIALE ZEKERHEID EN DE BEGROTINGSTEKORTEN VAN MORGEN VOOR

De regering wil de sociale zekerheid afbreken. Contracten waarbij geen enkele bijdrage aan de sociale zekerheid wordt betaald, nemen toe. Op die manier geeft de regering de aanzet tot de begrotingstekorten van morgen en nieuwe besparingsrondes.

Ter herinnering, het geld dat wij aan de sociale zekerheid betalen, wordt gebruikt om onze pensioenen, onze ziekteverzekering, ons kindergeld, onze werkloosheidsuitkering te betalen. Het gaat om een grote collectieve pot die het mogelijk maakt te verhinderen dat er al te veel mensen onderuitgaan. Door de inkomsten van de sociale zekerheid in te perken, bereidt de regering de sociale onzekerheid van morgen voor.

Men wil de sociale zekerheid afbreken om de lonen te verlagen, maar ook omdat het een van de krachten is die de basis vormt voor de eenheid van de werkende mensen in België. Dat moet natuurlijk gebroken worden. Samen met de vakbonden is de sociale zekerheid een van de grootste pijlers van eenheid. De nachtmerrie van de nationalist.

6) GAAT DE REGERING DE MILJONAIRES BELASTEN?

De Belgische bevolking is nog altijd heel erg gewonnen voor de idee om de miljonairs eindelijk te belasten. Alle peilingen tonen het aan. De regering probeert koste wat het kost om het grote publiek te laten geloven dat zoiets onmogelijk is.

De eerste manier waarop ze dat doet is zeggen dat de rijken met hun fortuin zullen vluchten, dat het slecht is voor de economie, enz. Ondanks alle inspanningen van de rechtse partijen slaan die valse argumenten echter niet aan bij de bevolking. De vakbonden, het verenigingsleven, de studiedienst van de PVDA, tonen ijzersterk aan dat het wel degelijk mogelijk is de rijksten te belasten. Dat het zelfs noodzakelijk is om weer een samenleving te krijgen die investeert.

De tweede tactiek bestaat erin symbolische belastingmaatregelen te nemen voor de rijksten. De regering voerde een belasting in op effectenrekeningen, dat zijn rekeningen waar particulieren hun aandelen op plaatsen. Met die nieuwe belasting zal iemand die voor een miljoen euro aandelen op een effectenrekening heeft staan amper 750 euro betalen. Bovendien zal hij onmiddellijk 180 euro terugkrijgen, want de winsten op dividenden zullen minder belast worden. Volgens fiscaal expert Michel Maus gaat het om een "homeopathische belasting" die niets te maken heeft met fiscale rechtvaardigheid. Bovendien worden de heel grote fortuinen, die hun patrimonium in een holding onderbrengen, niet geraakt.

De belasting op effectenrekeningen zal niets opbrengen. De inkt van het regeringsakkoord is nog niet droog of de taks wordt al omzeild. Beleggersfederatie VFB en de baas van Febelfin hebben vandaag al aangekondigd dat de beleggers enkel hun rekening over verschillende banken hoeven te spreiden om de belasting te omzeilen.

Na de rijkentaks – ingevoerd in 2011 en opnieuw afgeschaft in 2012 – en de speculatietaks – die eveneens slechts een jaar in voege was – is de belasting op effectenrekeningen een nieuw voorbeeld van de tactiek om mensen zand in de ogen te strooien, een tactiek waar deze regering zich in gespecialiseerd heeft.

7) NOOD AAN EEN PLAN MET RESPECT VOOR WERK, NATUUR EN OPENBARE INVESTERINGEN

Al die maatregelen om steeds meer flexibiliteit mogelijk te maken, helpen de economie geenszins vooruit. Ze maken ons ziek en doen de ongelijkheid toenemen. De onzekerheid (werk, uurrooster...) en de lage lonen vormen een bron van permanente stress die grote sociale schade veroorzaakt.

Als we opnieuw willen ademen, hebben we een plan nodig dat gebaseerd is op openbare investeringen en op respect voor werk en natuur.

Werk kan je respecteren door vast werk te bevorderen en de vrijheid te bieden om loonsverhogingen te bekomen. Het moet gedaan zijn met de schuld af te schuiven op de werknemers, vanwege hun zogenaamd hoge lonen en hun werkomstandigheden. Respecteer werk door te streven naar werktijdvermindering in plaats van die te vermeerderen. Verdeel het werk zodat iedereen kan werken.

De natuur kun je respecteren door openbare investeringen te bevorderen voor wie ecologisch bouwt, zijn woning isoleert, door meer te investeren in de ontwikkeling van het openbaar vervoer. Als we een dergelijk plan ontwikkelen, kunnen we weer ademen in onze steden en raken we verlost van de stress die het leven van te veel mensen ondermijnt.

Maar om de regering tegen te houden en om dit plan te realiseren, zullen we ons moeten mobiliseren. Dat is de enige taal die deze regering verstaat, verblind als ze is door haar ambitie om de rijksten in het land te dienen.

8) TAXSHIFT: EEN RAPPORT TOONT AAN DAT HET BELEID VAN DE REGERING MISLUKT IS

Een jaar geleden kondigde de regering met veel tamtam haar "taxshift" aan, "haar fiscale ommekeer". Particulieren en bedrijven zouden minder belastingen betalen en ook minder sociale bijdragen aan de sociale zekerheid. Dat zou het mogelijk maken de werkgelegenheid, de koopkracht en de economie aan te zwengelen.

Dat is althans wat de regering beweerde. Onlangs heeft de NBB (Nationale Bank van België) een rapport gepubliceerd waarin het een voorlopige balans opmaakt van die fameuze taxshift. Ze heeft ook enkele prognoses gemaakt. Het resultaat? Een bewijs dat het regeringsbeleid gefaald heeft. Een woordje uitleg.

Ter herinnering, de taxshift is goed voor 9,3 miljard euro

5,4 miljard belastingverlaging voor de mensen en dus een "verbetering" van de koopkracht.

3,9 miljard vermindering van de sociale bijdragen voor de patroons. De bijdragen die de patroon op je loon afhoudt en normaal gezien aan de sociale zekerheid doorstort.

Hoe wordt die 9,3 miljard gefinancierd?

De helft van de taxshift wordt hoofdzakelijk gefinancierd met verhogingen van de btw en accijnzen. Wat de koopkracht fel inkrimpt. Samengevat, wat men "wint" door de belastingen te verminderen, wordt ons grotendeels weer afgenomen door de btw en de accijnzen te verhogen. Concreet, de Nationale Bank heeft berekend dat over een periode van 5 jaar (2015-2020) de taxshift de koopkracht zou kunnen "verbeteren" met...1,6%. Dat is nog geen 0,3% per jaar! Bovendien houdt dat cijfer geen rekening met de indexesprong waardoor alle loontrekkenden in België 2% loon hebben verloren. De eerste conclusie die we uit het rapport van de NBB kunnen trekken: de acties van de

regering zullen de koopkracht van de Belgen verminderen en de financiering van de sociale zekerheid ondermijnen.

En hoe wordt de andere helft gefinancierd? Wel, die wordt niet gefinancierd. Met andere woorden, de taxshift zadelt de begroting op met een gat van 4,5 miljard. De regering verklaart dat het niet nodig is om die som te financieren. De “terugverdieneffecten” zullen die vanzelf financieren. In werkelijkheid zal die 4,5 miljard die niet gefinancierd wordt ons de komende jaren als een boemerang treffen, in de vorm van een tekort in de sociale zekerheid en de federale begroting.

De taxshift zal er toch voor zorgen dat er meer banen gecreëerd worden, niet?

De optimistische schattingen van de NBB voorzien dat de taxshift tegen 2020 voor 41.300 nieuwe jobs kan zorgen. Dat is gemiddeld iets meer dan 8.000 jobs per jaar.

Het gaat hier om vooruitzichten die berusten op riskante veronderstellingen. De schattingen berusten niet op harde cijfers, want de bedrijven hebben geen enkele verplichting om banen te scheppen in ruil voor de cadeaus die ze krijgen. Men hoopt dat ze dat zullen doen.

Daarna legt de NBB uit dat ze onmogelijk kan voorspellen om welk soort werk (precair of vast, voltijds of deeltijds) het zal gaan. Maar als de regering op het ingeslagen pad doorgaat, zal het vooral om precaire jobs gaan. Het werk dat tot dusver onder de regering Michel is gecreëerd, bestaat voor 65% uit deeltijds werk, interimarbeid en seizoensarbeid. En dat percentage zal ongetwijfeld nog stijgen als de nieuwe maatregelen om de arbeidsmarkt te ontmantelen worden aangenomen (zie vorig artikel).

9,3 miljard uitgeven om uiteindelijk 41.300 banen te creëren, dat is wel een heel dure operatie. Rekening houdend met de “terugverdieneffecten” zal deze taxshift de sociale zekerheid minstens 3 miljard netto kosten, zo heeft het Planbureau berekend. Dat betekent dat elke (precaire) baan die gecreëerd zal worden, de sociale zekerheid meer dan 70.000 euro zal kosten. Tweede conclusie: het beleid van de regering, namelijk cadeaus geven aan de bedrijven, kost zeer veel, creëert weinig banen en creëert vooral precaire banen. Een beleid dat gebaseerd is op openbare investeringen of steun aan de werktijdvermindering zou veel minder kosten, zou het mogelijk maken om veel meer banen te creëren, van hogere kwaliteit.

9) “CD&V BEGRIJPT NIET WAAROM DE CHRISTELIJKE ARBEIDERSBEWEGING BOOS IS”

In de dromen van CD&V moest het regeerakkoord van juli 2017 het grote moment van de verzoening met de christelijke arbeidersbeweging (Beweging.net, het vroegere ACW) worden. Kris Peeters zou een belasting op de fortuinen en een oplossing voor de Arco-spaarders op tafel leggen. En de voorzitters van de verschillende afdelingen van de beweging zouden de verloren zoon met tranen in de ogen ontvangen.

Het omgekeerde is gebeurd. CD&V kreeg een stortvloed van kritiek over zich heen die meer dan één parlamentslid tot wanhoop drijft. “Spreekt de vakbond wel voor alle mensen? Ik betwijfel het”, zegt een van de partijleiders. Wouter Beke (voorzitter van CD&V) beweert dat CD&V het “moedige midden” blijft verdedigen en dat de christelijke arbeidersbeweging steeds verder naar links opschuift.

In werkelijkheid zijn de partnerorganisaties van Beweging.net, het ACV op kop, sterk verankerd in de realiteit op het terrein en houden ze CD&V een spiegel voor, waarin het zich ziet zoals het is: een doodgraver van de sociale cohesie van vandaag en morgen.

CD&V speelt al 3 jaar de rol van de zogezegde “sociale” waarborg in de regering. Maar de paar keer dat ze een sociaal voorstel op tafel heeft gelegd, is dat vaak zonder veel poespas verworpen. Nog erger is dat CD&V actief betrokken is in een hele reeks dossiers die bijgedragen hebben aan de afbraak van de rechten van de werknemers en aan de ondermijning van de fundamenteën van de sociale zekerheid. Aan alles werkt de partij mee: de verhoging van de pensioenleeftijd, de indexsprong, de belastingverhoging voor de werknemers, de taxshift ten voordele van de bedrijven. En dan hebben we het nog niet eens over de walgelijke maatregelen inzake migratie en vluchtelingen. Kris Peeters himself (nochtans CD&V) gaat zelfs zover de flexibiliteit van de werknemers te verhogen en hun toekomstige loonsverhogingen af te schaven.

Het akkoord van juli moest een einde maken aan de lange tocht door de woestijn van de partij. CD&V zou niet alleen een oplossing voor de Arco-spaarders op tafel leggen, maar ook iets wat ze voorstelde als “de hoeksteen van fiscale rechtvaardigheid”. Alleen blijkt achteraf dat de Arco-spaarders zullen betaald worden (misschien, als het Grondwettelijk hof het toelaat, wat zeer onwaarschijnlijk is) met de privatisering van Belfius, vroeger Dexia, gered met ... openbare middelen, dus geld van de mensen zelf. En dat begin van een rechtvaardige fiscaliteit? Dat wordt volgens alle experts een lege doos.

En naast die twee juweeltjes zijn er nog nieuwe maatregelen die sterk naar liberalisme ruiken: nog meer flexibiliteit, een nieuwe verhoging van de accijnzen op frisdrank en tabak, nieuwe maatregelen voor de bedrijven die de sociale zekerheid en de algemene dienstverlening in het gedrang brengen.

In feite verafschuwt de regering elke vorm van collectiviteit. Haar liberalisme promoot individueel gewin en de vernietiging van de ander. Maar een arbeidersbeweging is net het omgekeerde. CD&V klaagt over de kritiek, maar eigenlijk komt het erop neer dat ze de christelijke arbeidersbeweging verwijt te zijn wat ze is: een beweging die het collectief belang verdedigt en diegenen vertegenwoordigt die ze vertegenwoordigt: de mensen die al die maatregelen ondergaan en naar een rechtvaardiger maatschappij verlangen.

BIJLAGE – Raamovereenkomst flexi-job

Tussen:

.....
.....
.....

vertegenwoordigd door
hierna genoemd de werkgever,

en

.....
.....
.....

met rijksregisternummer
hierna genoemd de werknemer,

wordt overeengekomen wat volgt:

Artikel 1

Deze raamovereenkomst wordt afgesloten voor:

ONBEPAALEN DUUR met ingang van .../.../..... of BEPAALEN duur van .../.../..... tot .../.../..... .²

Artikel 2

In het kader van deze raamovereenkomst zullen één of meerdere arbeidsovereenkomsten voor bepaalde duur en/of voor een bepaald werk afgesloten worden, de zogenaamde “flexi-jobarbeidsovereenkomsten”.

Artikel 3

Binnen een termijn van dagen voorafgaandelijk aan de tewerkstelling in een flexi-job, zal de werkgever de flexi-jobarbeidsovereenkomst voorstellen aan de werknemer.

Dit zal SCHRIFTELIJK/MONDELING gebeuren.³

Artikel 4

Met het oog op de in artikel 1 bedoelde overeenkomst, zal de werkgever voorafgaandelijk een dimona-aangifte verrichten.

In het geval van een mondelinge flexi-jobarbeidsovereenkomst, zal de aangifte vervolgens per dag gebeuren en telkens het tijdstip van het begin en het einde van de prestatie bevatten.

In het geval van een schriftelijke flexi-jobarbeidsovereenkomst, zal de aangifte per kwartaal gebeuren en telkens de begin- en einddatum van de tewerkstelling bevatten.

Artikel 5

De taak van de werknemer zal hoofdzakelijk bestaan uit:

Artikel 6

² Schrappen wat niet past

³ Schrappen wat niet past

Het flexi-uurloon van de werknemer is vastgesteld op EUR⁴.

Het flexi-vakantiegeld op het flexi-uurloon bedraagt EUR (d.i. het flexi-uurloon x 0,0767).

Het totaal flexi-uurloon bedraagt aldus EUR (som van beide bedragen)⁵.

De werknemer verklaart uitdrukkelijk in te stemmen met de betaling van het loon op rekeningnummer BE..

Artikel 7

Een tewerkstelling in het kader van een flexi-job is mogelijk wanneer de betrokken werknemer bij één of meerdere andere werkgever(s) al een tewerkstelling heeft die minimaal gelijk is aan 4/5de van een voltijdse job van een referentiepersoon van de sector waarin de 4/5de tewerkstelling wordt gepresteerd, gedurende het referentiekwartaal T-3, en voor zover de werknemer gedurende dezelfde periode in het kwartaal T:

- op het zelfde moment niet is tewerkgesteld onder een andere arbeidsovereenkomst voor een tewerkstelling van minimaal 4/5de van een voltijdse job van een referentiepersoon van de sector bij de werkgever bij wie hij de flexi-job uitoefent;
- zich niet in een periode bevindt gedekt door een verbrekingsvergoeding of ontslagcompensatievergoeding ten laste van de werkgever bij wie hij de flexi-job uitoefent;
- zich niet bevindt in een opzeggingstermijn.

Artikel 8

Deze overeenkomst wordt beëindigd door de schriftelijke kennisgeving door één van de partijen of na het verstrijken van de bepaalde duur. Deze overeenkomst kan hoe dan ook ten vroegste een einde nemen wanneer de in dit kader afgesloten flexi-job-arbeidsovereenkomst(en) afloopt(en).

Opgemaakt te, op, in twee exemplaren, waarvan ieder der partijen erkent een ondertekend exemplaar ontvangen te hebben.

De werkgever,

De werknemer,

⁴ Minimaal 9,18 EUR (sinds 01/06/2017)

⁵ Minimaal 9,88 EUR (sinds 01/06/2017)